

за подобрението на западналия ни домашен добитък, взелъ хѣнзхрина съ хѣнзхринъ да не позволява да му ся продава добитъка и за тамазлжкъ, а да коли тия, за които би му платилъ колкото му дава касапина и десѣтъ цѣни? ахъ! иманжйокъ съ имансѣзинъ, девлетъ душманж — а вий имайте тѣрпението, почакайте ма малко, за да ми порасправите още за нѣкои нѣща, и излѣзи, но нето 10 минути не сж минжха пакъ влѣзи забързо за каквото му е дошелъ Деспотъ ефенди¹⁾ не зная, но като излѣзи изъ конака, прѣзъ прозорица го съгледахъ и той бърза при него, въ фѣйтоне седна и протосингела му свещен. Григорий, нареченъ попъ Георги протосингела, родомъ изъ село *Бей-Даядъ*.

Седна Юмеръ паша и като нѣкакъ сж бѣше успокоилъ малко, но се не на такъвъ, на какъвто го бѣхъ заварилъ при идванието си.

Ами вий отъ гдѣ можехти да си купити... (влѣзи пакъ Мустафа чаушъ) — що е?

Димитраки Бей доде, каза чаушина, скочи пашата като стретнатъ. „Да заповѣда“ и до като достигна той до вратата и Димитраки Бей влѣзи, ржкуваха се двамата и подржчка взеха да си приказватъ французки и азъ като видѣхъ, че трѣбва поне да ся држина, защото слѣдъ като скокна пашата и азъ станахъ, но обърна ся той, пашата и ма запита „ще ли имате врѣме въ недѣля часа по десѣтъ ала турка пакъ да дойдите?“

— Мож, и обърна ся къмъ Димитраки бея и го запита: Бей ефенди познатъ ли ви е този ергенъ?

— Да, наше момче е то, тѣ сж родомъ отъ Ак-Бунаръ Мачинската казаа, но азъ ся сепнахъ и поспрѣхъ.

Пашага поизгледа мя малко, ил-ла ди отрманъ. . . ами че той ми каза отиде да дири бѣлѣжката си, която бѣше я сложилъ види ся между нѣколко, и на французки му рече пакъ Димитраки бей „вуй, мусио, потуръ!“ тогива ся разбра работата. че Димитраки бей твърдѣ добръ ся познаваше съ баща ни (Нейко Дяковъ отъ село Потуръ), но защото той, Димитраки, го знаеше, че сме приселени въ Потуръ отъ Мачинско — отъ Ак-Бунаръ²⁾ и тѣй като разбра пашата, че не съмъ го излгалъ никакъ, че съмъ отъ Потуръ, за това отъ ново ма помоли

¹⁾ Деспота бѣ грѣцкия владика още то врѣме и Българский—Дионисий Доростолский (Силистренский) и Тулчанский.

²⁾ с. Ак-Бунаръ е 5 часа на Юго Истокъ отъ г. Мачинъ, въ което сме живѣли отъ 1836—42 г.